

KEMENESALJA

A CZELLDÖMÖLKI JÁRÁS SZOCIÁLISTA PÁRT HIVATALOS LAPJA.

Megjelen minden csütörtökön és vasárnap reggel.
Előfizetési ára: Egész évre 16 korona, félre 8 korona, negyedévre 4 korona.

Egyes szám ára
30 fillér.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Korona-szálloda, 3. számú szoba
ide intézendők a szellemi részt illető közlemények,
hirdetések és mindenemű pénzületek.

Hazugságok.

A kapitalisták táborában, miként egykor a filiszteusokéban, győzedelmi ábrándok csillognak és a rendkívüli hatalmi mozgató erőt a pénzt, mely náluk a főkellék; here életük biztosítására, szórják; mint egykor hajdanában az Ég ura a mannát!

Természetesen szép körmönfont hazugságokkal kísérve, mert hiszen hazugság nélkül még a reggelit sem érdemelnék meg. amit a frakkos inas, illetve a rabszolga kézesökkel talál fel valami felséges libapástétom, gorgonzoli és más inyenc ételek kíséretében.

Egy sereg ilyen szerencsétlen, frakba öltöztetett majom áll még ma is rendelkezésére a szellemileg bár kiürült ficsuroknak, akik csak azért tartják ezeket a rabszolga lelkeket, hogy lehetetlen, tompa életerejüket támogassák akkor, mikor az összerokadás fenyegeti a kékvérű testet, mely a társadalom, bűnös fekélyeivel borítvány, a vegyonaglás rettenetes kapkodásaiban megegyeszer életre akarják kelteni önmagukat

Hazugságok! Mind, mind körmönfont hazugság, mert ma már nincs helye az uri passziók fényűzéseinek.

El kell ismernünk, hogy a herceg nem tehetett arról, hogy ő herceg lett, a mánás sem arról, hogy belepottyant a nagy vegyonba, de igenis tehetett volna arról, hogy vagyonát az emberiség boldogítására, a társadalom fejlődésére és egyéb nemesebb célokra használhatta volna fel.

Ezt azonban nem tették. Sőt még a keservesen megkeresett bért is igen sokszor megnyirbálták. Ahelyett kimentek Párisba, Nápolyba, a legfeltűnőbb költözköztetési helyekre és ott szórták a pénzt, míg itthon hazájában az alattvalói nyögtek a nyomortól. Amíg a béres, a szolga, a cseléd hajnali három órakor talpon volt, addig a kastély redői délelőtt tizenegyig léerezítve voltak, mert

aludni kellett az éjjeli zűllés után azért, hogy holnap esetleg a pezsgős vacsorák folytatást nyerjenek.

Proletárok! Polgári testvérek, ti egyszerű falusi becsületes emberek, jusson eszetekbe minden, ami benneteket megatázott a burzsoák hatalma előtt. Jusson eszetekbe, hogy ki voltatok szákmányolva teljesen, mert a nagyuri kompánia kedvteléseinek ti csak rabszolgái voltatok.

Az egyéni szabadság békóba volt verve. Jaj volt annak, aki az igazat merete hangoztatni. Hazudni kellett mindenkinek azért, hogy kegyelemkenyeret ehessenek, Hazudni kellett a meggyőződése ellen is. Ezt úgy kivonta az élet, mert a burzsoák hatalmi labora csendőr és rendőr szurónnyal jött azok keblének, kik az igazságot kimerték modani.

A prémes kabátu, cilinderes szalonbetyárok, akik milliókat sikkasztottak ügyes bolondériáival, azokat szanatoriumba kellett elhelyezni megfigyelés miatt, míg a szegény éhező nép, aki csak egy tyukot lopott, fegyházbüntetést szenvedett. És ezalatt az uri sikkasztó elméleti állapota beigazolást nyert, mert meghibbant elméje sikkasztott azért, hogy aztán, amíg az egyik egy tyukért egy évi börtönt ül, addig ökegyelme elkártyázhassa az uri Kaszinók füledt levegőjében a sikkasztott, jobban mondva a lopott milliókat. A naggyárosok szintén hangulatos csesinokká alakultak. A tüke furfangos kufárjai jól tudták beosztani manőverjeiket. Hatalmas vezérberekek nőttek ki a pénz hullámaiból.

A kisemberek nyögtek alatta.

Sajnos! Még mindig nem ismerik el igen sokan a mult sötét gazságait.

Hazugság! Hazugság! Vakmerő hazugság, mert el kell ismernie annak, akik az élet szenvedéseit átérték! Tudnia kell mindenkinek, aki a nép gyermeke,

hogy az élet csak úgy hozhat édes gyümölcsöket a proletárság számára, ha mindenki egytormán törekszik az új proletár állam megerősítésére. Ez legyen szent célja minden becsületes munkásnak és akkor aztán nem lesz szükség hazudni, mert a meggyőződése szerint élhet minden ember a legszebb és legnemesebb értelemben.

Kécsy János.

A rablánc békéje.

Úgy képzeltük, hogy a megváltás felszabadító hangja hangzik majd Versaillesből és a rablánc csörgését halljuk. Béke helyett, boldogság helyett tizmilliók örökös rabságának láncait kovácsolják a viághatalmasok. De ez csak azért történhetik, mert nem dolgozó népet képviselők ültek ottan Versaillesban, annál a külön asztalnál, szegény-pádnál szemben Wilsonékkal, a diadalmas imperialista tőkés vezéreivel éppen nem a dolgozó nép képviselői ültek ott, merték a győzők felolvastatni a vádiratot átadni, a félszázados rabszolgaságot, az embertelen kizsákmányolást jelentő békeiratot, a hivatalos Németország képviselőinek.

Ha a német nép a német proletáriátus igaz képviselői a Brockdorff Rantzauéktól legyilkolt Liebknecht Károly és Luxemburg Róza képviselők ott a népet, akkor nem olyan beszéd hangzik el válaszul a győzelmes imperialistá góg megnyilvánulására. Az öntudatos német proletáriátus képviselői megmondották volna, hogy ki okozta a háborút, nem vitatkoztak volna arról, hogy mi van a wilsoni elvekkel, de oda tiltették volna a minden népeket kizsákmányoló, a milliókat halálba kergető imperialista burzsoa tőkét a vádlottak padjára, a végtelenül sokat szenvedett proletár nép haragjával rugták volna fel a képmutató demokrácia, az ájtatos pacifismus, a hazug önrendelési jog, az álnok hadisarcnékai béke, álarokát eldobott diplomáinak békeszerződését.

Liebknechtben és Luxemburgban, vagy a német proletár szegénység más

képviselőiben lett volna erkölcsi erő arra, hogy leálcázza a hazugság és a becület, meg a szabadság köntösébe öltöztetőkés imperiálista rablancát.

Prockdorff-Rantzau német külügy miniszternek azonban csak erőltetn frázisai voltak, mert Scheidemann-Toschkeék bizalmának a kiontott prolejárver az alapja. Igaza volt a német külügy miniszternek, mikor azt mondta, hogy erőt legyőzőtlenségét és íchettlenségét, nem volna a német kormány legyőzött és tehetetlen akkor, ha mögötte állának a német proletár szegények milliói, ha mögöttük állana a világ proletáriátusának egyetemessége. Lehet, hogy aláírja, lehet hogy nem írja alá a német kormány ezt a gyalázatos diktált békét. Lehet, hogy a győzők engednek valamit a halálosan kegyetlen feltételekből, de nem valószínű. Hiszen kezükben van a fegyver, kezükben van az erő, és ők nyíllan is kimondták, hogy az erőszak békéjét akarják rákényszeríteni a proletárok tízmilliójára. Egyet köszönhetünk annak, hogy végre lehullt az álarc a mindenképen és minden módon szakkormányolói óhajító entente imperiálisták orcájáról. Most már legalább mindenki bizonyossággal fogadhatja el, amit mi a világháború kezdete óta hirdetünk, hogy a tőkés társadalmi rend, kapitalista államok nem tudnak békét adni az emberiségnek, mert a kapitalizmus lényegével ellen-

kezik az igazság a szabadság a becsületesség a népek és emberek egyenlő jogain alapuló béke.

Ez a béke, amit most rá akarnak kényszeríteni a német népet, nem jelent egyebet, minthogy a német nép ötven esztendőre legalább pályarab sorsára fog jutni. Teljesen őszinte megnyilvánulása annak a szándéknak, hogy a német dolgozó szegénység izmainak minden erejét, vérének, minden csepjét, idegrendszerének minden szálát rendelje az entente kapitalistáinak szolgálatába vissza és ez az, amikor a győző rab-szolganak hurcolta el a legyőzött uralkodók minden alattvalóját, elrabolta minden jószágát, megbecsületlenítette nőit, leölte gyermekeit és fölperzseltte egész országát, azok a hatalmasságok, amelyek a bolsevizmustól féltették az emberi kulturát, most visszautyészlik az európai emberseggel az ókor borzalmasai.

Világos a helyzet. Világos az entente célja: a népek szabadságának legyilkolása, a dolgozónak örökös rabságra való ítélése, mert ha érvényre jutnak az entente által diktált békeszerződésnek Németországgal szemben támasztott követelései, ez olyan gazdasági hatalmat ad az entente államok tőkésosztályának kezébe, hogy a kizsákmányoló entente tőke elpusztuló hullával néhezedik saját országának proletáriátusára.

Rendtelenségek a kiosztások körül.

Fegyelmetlenül a közönség, geromba a vörösörség, erőszakos a vasutasosság. Az osztás se maradhat a jelenlegi formában.

Régi mondás, hogy két ember között is nehéz dolga igazságot tenni, hát akkor hogyan lehetne százak és ezrek között. Pedig lehetne. Ha a tömeg tudná a nehéz időkben a lakosságát, csak egy parányi belátása is volna, mindjárt elkerülhető lenne sok olyan momentum, amelyet éppen a fegyelmetlenségük idéz most elő. Természetesen az illetékes vezetőknek is nagyobb körültekintésnek kell eljárni, már csak azért is, mert ha valamelyik vezető esetleg százasorta kisebb hibát követ el, nem romszaktaratóból, vagy részrehajlásból, hanem nagy elfoglaltsága miatt, azt mindjárt megállítja a közönség, míg a saját százasor nagyobb hibáját észre sem akarja venni.

A hét elején ruhát és cipőt osztottak. Kreiner József párttitkár elvtárs éppen egy hétig szaladgált Pesten fűhöz fűhöz többé-magával, míg annyi ruhát ki tudott nagy nehezen utaltatni a város részére, amely csak a lakosság tízrészének a szükségletére volt körülbelül elegendő. Már előre sejteni lehetett, hogy bajok lesznek a kiosztás körül. Hát hogyné! Hiszen a párt vezetői tudatában vannak, hogy mindannyian le vagyunk romgyötörve, mindenkinek szüksége van rá,

tudni, hogy azok a nagyon jó tenorhangú asszonyok, akik az Őrlelőle ügyet elégtérő szavak kíséretében olyan magasra emeltek öleiket, — hogyan osztották volna el azt a kevés mennyiséget, hogy mindenkinek legyen előgedve? . . .

Az is igaz, hogy bizonyos esetekben nem lehet csúszkálni a (törelmetlenül) várakozók kifakadásain. Például amikor a minden oldalról jól megmaszizított, többen a karjukon kis gyermeket tartó, a verítéket törlőgató asszonyok órák hosszúig várakoznak, hadakoznak, — akkor megjelenik egy csoport vasutas és se szó, se beszéd, se pedig sorbaállítás, hanem áterőszakolják magukat a tömegre, meg a vörösörszt is elfokkik az utból és bemennek. Így természetesen felindult a tömeg és nem keresi az áldó szavakat.

A vasutasok szervezett munkások mind. Nekik, mint öntudatos embereknek inkább azon kellene örködni, hogy rend legyen, nem pedig saját önző érdekeikből a rendet felfordítani és precedens szolgáltatni a jövőre. Mert mit szólna az a vasutas, amikor az ő szövetkezetiöknel kiosztás a sokkal olcsóbb és nagyobb adag cikkeket és odamenne 25—30 városi és förelőkné őket, elvinnék előlük a kiosztandó egyet-mást? Már csak annál is inkább előkértények kellene lenni a vasutasoknak, mert ők sok oly kedvezményt élveznek úgy az élemezési és egyéb cikkeik körül, mint a többi civil közönség tagjai.

Természetesen nem lehet szó a vasutasok autaritasságáról, csak egy töredékéről. De ennek a töredéknek is a belátás és az elvtársi kötelesség állapontjára kell helyezkednie.

No aztán mikor ez a csoport vasutas a várakozókat félrelökve, kivételt csinált magának, hangzottak a különféle kifakadások:

— Hát persze, őszepaktálnak! Sőt komaság! Hiszen a főkiroszt is vasutas!
— Megyünk Kun Bélához! Majd az igazságot tesz!

Egy asszony a rossz cipőjét mutatja:
— Disznóság! Már ki van a cipőből a lábam és nem adnak egy párcipőt. Hanem ezeknek adnak, akik a szövetkezetből úgy is kapnak talpat meg bőrt! Hát igazság-e?
— Nem igazság! — zúgták a közölők.

Egy egész oldalt lehetne teleírni a különböző kifakadásokról, amelyeknek néha önkénytelenül is mosolygni kellett. Nincs igaz azonban a közönségnek, amikor részrehajlás vádolja meg a »főkiosztót». Mert Pajor elvtárs éppen úgy nem tehetett arról, hogy a vasutasok áttörték a »falat», mint a közönség, sőt egyenesen ők az okai, miért engedték be őket. Nincs igaz az asszony-nak se, aki összevissza szidta egyik vörösörszt, de nincs igaz a vörösörnek se aki ezért őt arculütötte és bekísérte.

A vörösöröknek — pedig tudni kell — a ha nem tudja, hát tudja meg, — hogy a kiosztási tizlet nem magaslát, a várakozó közönség pedig nem támadó katonaság. Tehát sok-sok segitlen bal- és jobbszárnyat, valamint eszortumot alakítani. Hanem tessék a közönség egy sorba állítatni, így legalább nem az a szárny jut be előbb, amelyik erősebb, hanem aki sorba következik. Ezért nem szükséges külön 6 heti tanfolyamra utazni valamelyik nagyvárosba.

Azt is tudjuk, hogy a tejkiosztásnál se úgy van, ahogy kellene. Vannak öltagy csatlakosok s egyt liter kapnak, de vannak 2 tagut is, akik szintén ennyiben részesülnek, pedig az öltagy között két kisgyermek is van. Nem is szólva az előre a tejescsarnokban elhelyezett kannákról, amit a kint sorbaállók »protektios» kannáknak neveznek.

A dohánynál pedig mindig az volt a baj, hogy nem jegyre adták. Mert azelőtt egyes trafikok nagy előszeretettel tették félre a vidéki tejfőlés és tojásos néniüknek, de a jóismerős kabátosoknak is a trafikot. S míg egyik 50 darab regalitást kapott, a másikkal nem jutott egy darab rövid se. Most aztán, hogy jegyre osztják, mindenkinek egyenlően kap trafikot, nagyon sokan keserő ábrázattal mondják:

— Hiszen most sokkal rosszabb, mint előbb volt! Mert azelőtt a Ringernél kaptam a rendes »porciót», meg az Álmásnál is jutott egy pakli, de azért a Takácsnál is félretarttak egy párat . . .

Hát itt van a baj, elvtársak és nem elvtársak! Amíg az emberek ilyen önzők lesznek, amíg csak a saját előnyüket tekintik, de a másik nélkülözött meg figyelembe sem veszik, — pedig nem is lesz itt rend és igazság soha. Fegyelem, lelkiismeretesség, becület, igazság és egymás iránti kötelesség: ezek a főkéllékek ahhoz, hogy megszűnjön a sorbaállítás részben — azok a mértékek, amelyeket elmondottunk.

Hát ez meglesz köztünk, — nem lesz hangos a fűtér a kármunkágtól a vörösörs főnökjától pedig nem lesz piros az ideges asszony kepe. De nem lesz türes a beteg asszony tejeskannája se, míg a »jóismerőség» nagyon is megjelik . . .

Végül pedig a jövőre vonatkozólag annak

elbírálása, hogy kinek van csakugyan szüksége ruhára és cipőre, egy bizottságot kell alakítani. Így legalább nem történhetik meg, mint megtörtént, hogy egy családtag egy öltözet selymruhát, egy bluznát és egy kötényt valót hozott ki a saját részére az üzletből vigyorogva, — de sok szegény, rongyos, egész napig várakozó asszony sirva ment haza anélkül, hogy csak egy pár harisnyát kapott volna.

Lencz Géza.

Közbeszólás.

A szónok, legyen az gyűlésen, vagy bármilyen tanácsülésen felszólaló, sohasem szereti a közbeszólásokat, mivel csak a tárgyalás menetét zavarja az illető. Azonban megesik az is, hogy sokszor maguk a felszólalók, kiesinyes semmisségen ragódnak, személyeskednek, akkor aztán egy alapos közbeszólás véget vet a felesleges szószátyárkodásnak.

Bocsánatot kérek, hogy most a közbeszóló szerepét vállalom, s a közbeszólással megzavarom, illetve bezárom az ülést.

Andalits körjegyző ugyanis cikket írt a Kemenesalja 5. számában. Hát ez rendben volna. Igen ám, csak hogy a cikkíró olyan vezéreiket írt, amely miatt a Kemenesaljáról a Népszava akkoriban így írt: »Hallgattassák az azokat a kis piszkosokat... A cikkíróról meg így ír: »Megfizetett úrknak, aki Árpád ivadékait tartja csak hivatottnak az ország vezetésére s aki szerint suszter maradjon a kaptafánál és a munkás ne akarjon irányító vezető lenni... stb.

Az 5. számtól azóta a 25. számig jutottunk. Andalits ekkor már mint elvtárs megint cikket írt. De ezt a cikket már a proletárdiktatura szellemében írta. Már nem a Tiszahuszárokat tartja illetékesnek, hanem a munkásokat az ország vezetésére. Hát ez is rendben volna. Jón aztán egy másik cikk. Ezt már nem Andalits írja, hanem Rákosi. Rákosi is körjegyző. Tehát kollégák. Rákosi könyörtelenül nekimegy Andalitsnak, amiért ilyen ügyesen tudja forgatni a köpönyeget, és a cikk további menetéből arra lehet következtetni, hogy a két kolléga nem a legjobb barátságban élnek egymással. S míg Rákosi cikkében kitűnő szociálistának a maga felmagát, addig mi megállapítjuk, hogy ezzel a cikkével nem volt nagy hasznára szociálista mivoltának.

Ha Andalits megtért és hozzánt csatlakozott, azt csak örömmel vehetjük tudomásul. Ha pedig csak színelg tért meg s csak ezért lett szocialista, mert a falu is az, ugys meglez róla minden szociálistának a maga véleménye. Elvégre nagyon, de nagyon sokan vannak, akik keresztény-szociálisták voltak akkor, amikor Andalits is az volt. Tehát miért kell épen az ő fejéhez ospankodi a multját. Ha Andalitsnak bűne van, az semmisségre sem az, hogy szociálista lett, hanem az, hogy ilyen hirtelen kiállt ismét a porondra. Mert abban meg Rákosinak van igaza, hogy akik olyan exponensei voltak az ellen-tábornak, azok ne akarjanak mostanában exponensei lenni a mi táborunknak. Elvégre, lehet csöndben is dolgozni, talán nagyobb eredménnyel, mint lármával.

Itt lezáródott volna a vita, csak hogy Rákosi úgy a szíven találta az egyházashitei jegyzőt, hogy az rögtön kifente a bicskáját, azaz kifaragta ceruzáját és olyan 6 oldalas válasz írásához fogott, hogy a Kemenesalja egy egész oldalán sem férne el. Csak természetesen, hogy a czelli körjegyző se maradna megint adós.

Hát ezért volt, utaim, a közbeszólás. Hogyan gondolják Önök, a Kemenesaljának nincs más gondja, mint egymás fejbeverését a közönség elé tálnai? Ez az Önök privát ügye. Tessék elvégezni kettesben. Fáradszónak ki a sík mezőre, vagy akár a Sághegyre, ahol senki se látja, aztán püföljék, gyomrozzák egymást jó alaposan, ha önkön ospankoly elvtársak, hogy a mostani komoly időkben mindenáron marakodni akarnak. A Kemenesaljának azonban nincs arra tere, a közönségnek meg ideje, hogy két körjegyző személyes ügyeit heteken át tárgyalja.

— HCC — HCC.

H I R E K.

A Kemenesalja kiadóhivatala értesíti azokat a tanítókat, akik a Czellődmölkökn megtörtént tanítói szakszervezet alakuló ülésének határozatából kifolyólag tiszteletpéldányt kaptak, a mai nappal a tiszteletpéldányt beszünteti. Ennek ugyanis csak az volt a célja, hogy az egyházi vagyon liquidálásáról szűzöi rendelettel minden tanító tisztában legyen. Ezentul csak azoknak köldjük meg a lap-t, akik erre az előzetést beküldik.

Községi direktoriumok ügyelése. Pajor Sándor elvtárs, a közéletmezési hivatal vezetője felkéri a következő községi direktoriumokat, hogy egy-egy tagot delegáljanak a Budapestre való utazás céljából, akik ruházati cikkeket hoznak községük részére: Kemenesmihályfa, Tokoros, Konyeri, Nagysimonyi, Sömjén, Vönöcz, Kemenesszentmárton, Magasi, Alsóság, Kocs, Egyházashelye, Pálfa és Mersevát. — A megbízottak szerdán délelőtti jelentkezzenek Czellődmölkökn, a közéletmezési hivatalban (járásbírósi épület) s hozzanak jegyzéket arról, hogy szállítottak-e Budapestre, valamint külön jegyzéket arról, hogy szállítottak-e Czellődmölkökre élelmészeti cikkeket. Egyébként is lássák el magukat a szükséges igazolvánnyal. A többi községek a következő hetekben fognak Budapestre utazni két turnusban.

Kinevezés. A vármegyei pénzügyi direktorium Gratzl Gyulát Czellődmölkre pénzügyi megbízottá nevezte ki.

Az Arany Paraszt előadása. Késy János remek szociális énekes színjátéka, mely Czellődmölkökn egymással került színre szüfolt házak előtt, ma vasárnap este Magyar-gencsen ezuttal színtén negyedszer adatik elő.

Az országos vásár pénteken zajlott le Czellődmölkökn. A kirakodóvásár teljesen üres volt. A marhavására ellenben nagy volt a felhajtás. Vétel azonban csak kevés történt, mert az árak óriási magasak voltak.

Lehet feladni privát táviratot is. A mai naptól kezdve a postaiszolgálatos intézkedésére privát táviratok ismét feladhatók. A táviratokat csupán a postán cenzurázzák s ha kifogás alá esnek, nem továbbítják.

Tojásosztás. Czellődmölkökn hétfőn a. u. 2 óratól a Libenau-féle helyiségben tojásosztás lesz a lakosság részére. Mindenki hozza magával a tojblökját. A tojás ára darabonként 92 fillér lesz. Figyelmeztetnek azok, akiknek nincs feltétlen szükségük tojásra, azok ne vegyék igénybe azt, hogy a ninösetlenek kielégíthetők legyenek.

Harctéri helyzet. A M. T. I. jelenti. Kitűnően szervezett proletár csapataink tért nyertek és Ságoltarjántól azakra kinyomták állásaiból az ellenséget. Ez a ipolymenti részen levő összes községeket visszavetítik az ellenségtől. Egyébként a helyzet kedvező.

Az orosz vörösgárda hába tamadja a románokat. A magyar távirati iroda jelenti. Párisi burzsoá lapok Bukarestből jelentik, hogy román csapatok május 3-án beszüntették a Tisza jobb partján az ellenyomulást amennyiben a magyarok fogyerőzéstet börtök. Most már megállapítható, írja a francia burzsoá sajtó, hogy a fogyerőzéstől kérelem csupán ravasz londonit volt, amelyre a magyar kormány csak azért volt szűksége, hogy az orosz csapatok hába támadhassák Romániát. Mikor ez megtörtént, Kon Béla visszautasította Románia piszkos ajánlatát. A magyar kormány állatomos uton nem járt el, mert tudatában volt mindig akátrata erejének.

A szombathelyi hatósági munkaközelítendő foglalkozást kaphat: 3 cipőfeldolgozó, 2 gépkészítő, 7 gyárunkás, 1 kovács, 3 szabó, 2 fuvaroskocsis, 2 szolga. Foglalkozást keres: 10 ács, 78 asztalos, 5 bádigos, 3 bordély, 8 cserépfőző, 20 cipész, 4 cipőfeldolgozó, 4 cukrász, 2 fűzőbász, 4 fényképész, 6 pépész, 30 gépkészítő, 126 gyárunkás, 4 kádár, 2 kalapos, 6 kártyos, 1 keféző, 1 kelmelelő, 3 kocsisvartó, 1 kosárfőző, 71 kovács, 5 kórárgo, 26 kőműves, 2 könyvkötő, 2 kőelgyártó, 40 lakatos, 10 mázó, 22 mészáros, 4 molnár, 5 művezető, 2 nyomdász, 29 szűz, 18 szabó, 450 szállodai, kávéházi és vendéglői alkalmazott, 4 szűzgyártó, 30 szobafestő, 3 szűz, 2 timár, 225 utópító, 3 üvegcs, 19 fém és vas-észtergályos, 5 fém és vasöntő, 7 villanyvezető, 90 magántisztviselő, 114 üzleti alkalmazott, 12 fuvaros kocsis, 46 szolga, 21 háztartási alkalmazott, 3 tanonc.

A kisbirtokos nem first adót. A legjobb agitáció — tett. Ezt a szállítóigérvált hites mondatát a Tanácsköztársaság betűről-betűre átültette a valóságba, amikor egyetlen rendelettel a kisbirtokos válláról levette az évtizedes keresztet, az adót. Mától fogva kisbirtok után nem kell adót fizetni. Ami annyit jelent, hogy máttól fogva nem akadhat ember, aki azt állítaná, hogy a proletár uralom a kisbirtokot megsemmisíteni akarja.

A devecseri akasztófa. Borzalmas esemény ugyan, de meg kellett történnie, mert a végzet úgy hozta, hogy bünhődni kell mindenkinnek, aki a társadalmi rend ellen vét. A devecseriek, akik újra rabszolgákat akartak csinálni a szegény, nyomorult proletárokból, elvetették a sulykot és néhány-közűlű akasztófára jutott. Elrettendő példa volt, amint Devecser főterén felállították a négy akasztófat azért, hogy a főcsinokokat felkőssék. De igenis megérdemelték. Háromat akasztottak föl, akik súlyosan vétettek a Tanácsköztársaság ellen. Krasovszky tanító, aki a puocs szellemi vezére volt és akit egy közeli faluban fogtak el, auton vitték be Devecserbe, aki felett a rögtönítélő bíróság halálos ítéletet mondott ki. A többi devecseri ellenforradalmár felett ezután ítéltéknek.

Utlimatum Romániának. A. L. Humanité közlése szerint Orozország és Ukrajna ultimatumot küldtek Romániának, melyre 24 órán belül válaszolnia kell. Az orosz szovjet csapatok már utaznak a Dnyeszter folyómadás árán átlettek a Dnyeszter folyó.

Mérléghöpes könyvelő vagy könyvelő azonnal alkalmazást nyer a gazdasági könyvelőségnél, Czellődmölkökn. Apátsági épület 9 szobába.

Értesítés. A czéldómölki járásban megalkott és alakulóban levő földmunkás csoportok, ha valami felszerelési tárgyra van szükségük, ugyanint bélyegző, bélyeg, tagsági könyv, útmutatás stb. forduljanak a czéldómölki járási földmunkás csoport vezetőségéhez.

Angolországban terjed a bolsevizmus. Kéz-Ángliában lázong a nép. A kormány intézkedéseire az angol csapatokat nagyrészt visszahívták. A munkásság nem akar tovább a világ proletár testvérei ellen oktan módos harcolni.

Figyelem, földmunkások! Szombathelyen megalkott a földmunkások munkaközvetítője. Felhívjuk a földmunkások és gardák figyelmét, hogy ha munkára vagy munkásra van szükségük, jelentsek haladéktalanul a vas megyei földmunkások munkaközvetítőjének. Szombathely, Kőzéri utca 2.

Hivatalos rész.

Az egyházi vagyon likvidáló bizottságok figyelmébe.

Kétes esetekben felvilágosítást Cseke Gyula elvtárs (Czellődmölk városháza) fog nyújtani, akit helyettesemmel megbízta a tekintetben az intézkedések végrehajtásával meghatalmaztam.

Czellődmölk, 1919. május hó 18.

Ferényi, járási likvidáló biztos.

Közelemet valamennyi községi munkás és földmives tanácsának. A mezőgazdasági géz és egyéb cseplőgépek, gépszij szakszerveletének biztosítása céljából felhívom a községi munkás és földmives tanácsokat, hogy a község határában levő összes cseplőgéptulajdonosokat gépszij szükségletük azonnali bejelentésére intsiták. A bejelentés kérelem formában a szociális termelő Népbizottság gépszij szakosztályához Budapest, V. ker. Dorottya-utca 8. címre intézendő és a községi munkás és földmives tanácsnál láttamozandó. A munkás és földmives tanács által nem láttamozott kérelem figyelemvételre nem fognak. A kérelemnek tartalmaznia kell: 1. A cseplőgép tulajdonos pontos nevét, lakhelyét és vasúti állomás címét. 2. Milyen fajtájú és nagyságú géphez és milyen fajtájú szijra van szükség. 3. A kérelmezett szij hosszát, szélességét és vastagságát. A kérelemre a munkás és földmives tanács a községi birtokrendező és termelés biztosító bizottság egyetértőleg az igazolás alkalmával tartozik rávezetni: a) hogy a cseplőgép használható állapotban van-e; b) hogy a cseplőgép üzembe helyezésére a cseplési idény alkalmával szükség lesz-e; végül c) hogy a cseplőgéptulajdonosokhoz intézett felhívással egyidejűleg azt is közhírré tesszem, hogy aki ezen felhívás kapását 1919. május 20-ig gépszijszükségletét a szociális termelési népbizottság részére be nem jelenté, annak gépszij kiadás iránti kérelme csak az idejében beérkezett kérelemek elintézésén utána lesz figyelembe véve. Budapest, 1919. évi április 30-án. A földmivelésügyi népbizottság helyett: Barczai sk.

Másolat. Hirdetmény. A pénzügyi Népbizottság 26. P. N. sz. rendelete értelmében mindenki köteles a birtokában levő összes értékpapirokat ideértve az értékpapírok helyett kiadott és forgalomban levő ideiglenes, vagy pénztári elismervényeket is, valamely ellenőrzés alatt álló pénztárhoz 1919. május hó 25-ig letétbe helyezni. Zárt hadiközlésben kövénnyek köpenye is beadandó, ugyancsak mindenemű értékpapírok szelvénye is. A beszolgáltatott értékpapírokról az átvevő pénztárzt zábalyszerű elismervényt állít ki. Megnyugtatom egyúttal a közönséget hogy a beszolgáltatás célja távolról sem az, hogy azokat elvegyék, hanem hogy jegyzékbe foglalva nyilvántartásának s rövidesen vissza szolgáltatva lesznek. A szelvények is rövid idő múlva beváltás alá kerülnek. Különösen felhívom a proletár testvéreket, hogy saját érdekében jelen rendelkezésnek mielőbb eleget tegyenek, nehogy annak elmulasztásából kifolyólag őket károsodás érje, mert a nem szolgáltatott papírok érvénytelenek lesznek nyilvánítva, illetve azok elkoboztatnak. Gratzl sk. 666/919. szám.

Valamennyi munkástanácsnak, valamint községi és körjegyzőségnek!

Tudomásvétel végett azzal adom ki címmel, miszerint ezen rendeletet a legszélesebb körben közhírré és hivja fel a lakosságot, hogy saját érdekében ehhez alkalmazkodjék.

Czellődmölk, 1919. május 16.

Pollák, járási megbizott.

Másolat. Vörös őrség országos főparancsnoksága. Szám 2770/1919. 18 ig. Megyei Direktórium Szombathely. A Magyarországi Tanácskötársaság Forradalmi Kormányzótanácsa az ország területén tartózkodó idegen állampolgárokat a foganatosítandó hatósági eljárások tekintetében a magyar állampolgároknál kedvezőbb elbánásban részesíti. Ugyancsak kivételes elmezési szabályokat kíván az itt tartózkodó külföldiekre nézve megállapítani, sőt a közel jövőben esetleg egyéb téren is könnyítéseket biztosíthat javukra. Abból a célból, hogy a könnyen előfordulható visszaélések a lehetőség szerint megakadályoztassanak minden itt tartózkodó idegen állampolgár az illetékes követtség vagy konzulátus által kiállított és tartózkodási helyének elsőfokú rendőrbizottsága részéről láttamozott arcképes igazolvánnyal látandó el. Midőn címet mind-ezekről értesítem, felhívom, hasson oda, hogy a magyar külföldi népbizottság nemesebb emberi érzéséből fakadó fenti intenciói hatósága területén is megvalósíttassanak, s általában az ott megforduló külföldiekkel szemben egy a hivatali érintkezésekben a személyzet, mint magán vonatkozásokban a lakosság a legmegegyezőbb szívélyességet és baráti érzést mutassa, de ezt ne csupán a külsőségekben nyilvánítsa, hanem a felkaroló pártolás és megkülönböztető jóakarati jelei mellet az idegen állampolgárok minden téren jóléti előnyöközésében segítségemre legyen.

Nemzetköziség gondolataiból folyó intézkedésekkel lehet ellensúlyozni a sviniszta gyűlöletet, mely sajnos az előző kormányok büne miatt nálunk lábrakapott és külföldön rossz hírünkét költötte. Budapest, 1919. április hó 17-én. A politikai biztos meghagyásából, osztályvezető.

2656/919. szám.

Valamennyi munkástanács, valamint községi és körjegyzőségnek!

Megfelelő eljárás végett kiadom.

Czellődmölk, 1919. május 10.

Pollák, j. b. Somogyi, h. főszolgabíró.

Másolat. Az 1917 évi április hó 11-én kelt 7909/1917 B. M. eln. sz. rendeletre hivatkozással értesítem, hogy a volt pénzügyminiszter, úv. Sillárd Györgyné szül. Döbcs Zsófia budapesti festőképzőorvosi egyetem jegyző hivatalos felbontásának használandó Döbcs feketé zsirfesték, szállítása iránt 1919. évi január hó 1-től 1919. évi december hó 31-ig terjedő időtartama újabb szerződést kötött. Jelen szerződés minden vonatkozásban azonos az 1916. év november 3-án kötött a fenti B. M. eln. számú rendelettel másolatban megküldött szerződéssel, csupán a szombathelyi feketé zsirfesték egységárai lettek a következőkben megállapítva: 1 kgr. feketé zsirfesték tartalmú bádogszelence ára 24 K, egy fél kgr. feketé zsirfesték tartalmú bádogszelence ára 12 K, 1/4 kgr. feketé zsirfesték tartalmú bádogszelence ára 6 K. Miről tudomás végett értesítem, egyben felkérem, hogy az avarudelt hatóságait erről mielőbb értesítsék, s arra is figyelemre méltó sziveskedjék, hogy a festék árát átvételkor nevezett vállalkozó részére haladéktalanul folyósítsák. Budapest 1919. április hó 24-án. A népbizottság rendeletéből előző osztály vezetője.

695/919. szám. Valamennyi községi munkástanácsnak és jegyzőségnek.

Tudomásvétel és megfelelő eljárás végett kiadom.

Czellődmölk, 1919. május 15.

Pollák, járási megbizott.

676/919. szám.

Valamennyi községi direktóriumnak, községi és körjegyzőségnek!

Tudomásvétel, illetve közhírré tétel végett közlöm, miszerint a Komencsaljai Közgazdasági Hitelbank és Komencsaljai Takarékpénztárzt, ellenőrző bizottságnak a pénzügyi népbizottság megbizotja Gratzl Gyula elvtánnal bizott meg, aki ebbei működését a nevezett intézetnél már megkezdte s a hivatalos pénztári órák alatt idevágó kérdésekben birtokos rendelkezésre áll.

Czellődmölk, 1919. május 16.

Pollák, j. b. Somogyi, h. főszolgabíró.

Másolat. 2269/D/1919. szám 7. Parancs. Általános a parancs, hogy a közbizóság az osztrák-magyar bank által kibocsátott 200 és 25 korunas bankjegyeket fizetés gyanánt nem akarja elfogadni és birtokában levő aprópénzt nem hajlandó forgalomba bocsájtani. Minthogy ezen esetelekedete által a gazdasági élet teljes megbénulását idézheti elő. Vasvármegye direktóriuma figyelmezteti a közbizóságot, hogy mindenképpen aki ezen bankjegyek elfogadását megtagadja, vagy a vásárlásoknál ezek tulajdonosával szemben nehézségeket támaszt, illetve a közbizóságot visszatarítja a forradalmi törvényszék elé kerül Szombathely 1919. május 10. Udvaros sk. 032/919. szám.

Valamennyi községi és körjegyzőségnek! Másolat tudomásvétel és a legszélesebb körben közhírré tétel végett kiadom. Czellődmölk, 1919. május 3. Pollák, j. b. Somogyi, h. főszolgabíró.